

کلیسا

بارها می‌شنویم که مردم ساختمانهایی را که مسیحیان در آن عبادت مینمایند کلیسا میخوانند. اما معنی واقعی کلمه "کلیسا" چیست؟ کلمه «کلیسا» از کلمه یونانی «اکلیسیا» گرفته شده به معنی «جماعتی که برای هدفی خاص فرا خوانده می‌شوند» (۱ قرنتیان ۱، ۳-۱). کلیسا به تجمع ایمانداران اشاره دارد. هر مسیحی عضو کلیسای مسیح یعنی بدن او است.

مسیح جان خود را در راه کلیسا فدا کرد (افسیان ۵: ۲۵-۲۷). رسولان مسیح در هر شهری که مژده را اعلام میکردند، کلیسائی تشکیل می‌دادند. به این خاطر است که پطرس رسول می‌فرماید: «شما ملتی برگزیده و کاهنانی هستید که پادشاهند؛ شما امتی مقدس و قومی متعلق به خدایید تا فضایل او را اعلام کنید که شما را از تاریکی به نور حیرت‌انگیز خود فرا خوانده است. پیش از این قومی نبودید، اما اکنون قوم خدائید.» (اول پطرس ۲: ۹-۱۰).

در زمانهای گذشته خدا فرزندان اسرائیل را انتخاب نمود تا قوم برگزیده او باشند. او احکام خود را بوسیله موسی به آنان بخشید و سرزمین موعود را به آنان داد و برای ایشان انبیائی فرستاد تا ایشان را تعلیم دهند و راجع به آمدن مسیح موعود با ایشان سخن گویند. هنگامی که عیسی مسیح موعود در زمان معین در میان اسرائیل ظاهر شد، برخی از مردم به او ایمان آوردند لکن اغلب آنان از ایمان آوردن امتناع ورزیدند. سپس خدا از آنانیکه به مسیح ایمان آوردند، قوم جدیدی برای خود تشکیل داد که کلیسای مسیح خوانده میشود (۱ پطرس ۲، ۹-۱۰؛ افسسیان ۲، ۱۹). در ابتدا فقط اسرائیلیان قوم برگزیده خدا محسوب میشدند، لکن اکنون تمام مردان و زنانی که از نژادها و ملل مختلف روی زمین به مسیح ایمان می‌آورند، قوم جدید خدا بشمار میروند. راه دخول در اجتماع اسرائیل اجرای مراسم ختنه بود، که خدا برای ابراهیم و تمام نسل ذکور او مقرر فرمود. لکن راه دخول به کلیسای مسیح، که قوم جدید خدا میباشد، عبارت است از تعمید و بهمین دلیل ختنه دیگر اهمیت مذهبی ندارد. تعمید طبق فرمایش مسیح در مورد کسانی اجرا میشود که توبه کرده و به مسیح ایمان آورده اند و نشانه عضویت در خانواده روحانی خدا میباشد (متی ۲۸، ۱۹-۲۰). تعمید بخودی خود کسی را نجات نمی‌دهد زیرا گناهکاران فقط بوسیله ایمان به مسیح نجات میابند. تعمید علامت و سمبل پاکی از گناه و شروع یک زندگی جدید در مسیح میباشد.

در عهد جدید کلیسا "بدن مسیح" نامیده میشود (کولسیان ۱، ۱۸). این بهترین تشریحی است که می‌توان برای کلیسا به‌دست داد. همه اندامها و اعضای بدن انسان تحت فرمان سر عمل می‌کنند. در ضمن، میان اعضای بدن انسان هماهنگی زیبایی وجود دارد. همه با هم همکاری می‌کنند تا اراده سر انجام بپذیرد. هر عضوی از بدن انسان وظیفه خاصی دارد که بدون آن، رفاه و سلامت بدن تأمین نمی‌گردد. به‌علاوه، اگر عضوی بیمار یا دردمند گردد، تمام اعضای بدن با او رنج می‌کشند.

بدن مسیح نیز به همین شکل است. هر ایمانداری در بدن مسیح وظیفه‌ای دارد (خدمات، عطایا، و غیره). هیچ عضوی بی‌فایده نیست. اما هر عضوی باید با سایر اعضا همکاری کند تا اراده مسیح که سر است جامه عمل بپوشد (۱ قرنتیان ۱۲، ۱۲-۳۱).

کلیسا محل تجمع اعضا نیست. کلیسا بسیار مقدس است، زیرا موسس آن روح القدس میباشد (اعمال رسولان ۲) و روح القدس است که در آن سکونت دارد و اگر کسی حرمت کلیسا را نگاه ندارد، به خود روح القدس بی‌حرمتی کرده است و خدا او را گناهکار می‌شمارد (اول قرنتیان ۳: ۱۶-۱۷). ایمانداران به عیسی مسیح، سنگ‌های زنده و معبد خداوند میباشد (اول پطرس ۲، ۵؛ افسسیان ۲، ۱۹-۲۲). معهدا هنگامی که امروز به وضع کلیسا در جهان نگاه میکنیم، میبینیم که غالباً تفرقه میباشد و گاهی اوقات در آن شرارت وجود دارد. چرا چنین است؟ اولین نکته ای که باید به آن توجه کنیم این است که در کلیسا عده زیادی وجود دارند که بوسیله روح القدس تولد تازه نیافته اند و بهمین دلیل واقعاً مسیحی نیستند. کتاب مقدس میگوید که هرکس روح مسیح را ندارد از آن او نمیباشد (رومان ۸، ۹). به‌علاوه باید در نظر داشته باشیم که تمام اعضای کلیسا شبیه اشخاص بیماری میباشند که برای شفا یافتن به بیمارستان آمده اند. آنها خود را به دستهای طبیب بزرگ یعنی عیسی مسیح سپرده اند و او آنها را تدریجاً بهبودی میبخشد و از مرض گناه شفا میدهد. همچنین تا موقعیکه مسیحیان در این جهان بسر میبرند، از نتایج گناه کاملاً آزاد نیستند و بهمین دلیل همه احتیاج داریم که گناهان خود را اعتراف و از آنها توبه نماییم. تمامی انسانها گناهکارند، ولی تفاوتی که بین مسیحیان و سایرین وجود دارد این است که مسیحیان واقعی خود را به پزشکی که مسیح خدا است تسلیم مینمایند و داروهای او را مورد استفاده قرار میدهند و دستورهای او را اطاعت میکنند.

هدف کلیسا چیست؟ مسیح به شاگردانش فرمود: «شما نمک جهانید... شما نور جهانید.» (متی ۵: ۱۳-۱۴). این حقیقت نه تنها در مورد فرد فرد ایمانداران صدق می‌کند، بلکه بیشتر در مورد کلیسا صادق است. کلیسا، به‌عنوان بدن مسیح، که همه عطایا و خدمات را در بر دارد، می‌تواند چون نمک و نور جهان عمل کند. در روزگار باستان، نمک برای جلوگیری از گندیدگی مواد مصرفی فاسدشدنی به‌کار می‌رفت. نور نیز تاریکی را کنار می‌زند. حضور کلیسا در جامعه باید همچون نمک مانع گندیدگی و فساد شود، و مانند نور، تاریکی جامعه بشری را کنار بزند.

پولس در رساله اول تیموتائوس ۳: ۱۵ می‌فرماید که کلیسا ستون و بنیاد راستی است.

یکی از هدفهای کلیسا این است که ایمانداران را قادر سازد که در معرفت خدا و در ایمان و محبت رشد نمایند و همچنین با سایر ایمانداران دارای دوستی و معاشرت باشند. ضروری است که هر ایمان داری دستور مسیح را در مورد تعمید و عضویت در کلیسای وی اطاعت نماید. هر مسیحی به سایر مسیحیان نیازمند است همانطوریکه هر عضو بدن انسان به سایر اعضای بدن احتیاج دارد. هیچ ایمانداری هرگز نباید خود را از رفاقت و همبستگی سایر ایمانداران در کلیسا مجزا سازد.

به‌علاوه مسیح، کلیسا را موظف ساخته است که کار او را در این جهان با انجام رساند و هنگامی که عیسی مسیح چون انسانی در این جهان بسر میبرد، کلام خدا را برای مردم بیان میکرد، بیماران را شفا میداد، غمزدگان را تسلی میبخشید و گناهکاران را رستگار مینمود. مسیح از طریق کلیسا است که رسالت خود را به‌انجام می‌رساند. وقتی در دعای ربانی می‌گوییم «ملکوت تو بیاید»، یکی از مفاهیم آن این است که طالب گسترش کلیسا هستیم، زیرا کلیسا ملکوت یا پادشاهی ملموس خدا بر روی زمین است.

مسیح قبل از اینکه به آسمان صعود نماید، به پیروان خود دستور فرمود که مژده نجات را به تمام مردم جهان برسانند. مهمترین کار و وظیفه تمام مسیحیان در تمام کشورهای جهان این است که پیغام مسیح را به همه مردم برسانند و آنان را دعوت نمایند که به وی ایمان آورند. مسیحیان همچنین میبایند محبت مسیح را به همه نژادها و مذاهب، بوسیله شفا بخشیدن مریضان و تعلیم دادن جاهلان و غذا دادن گرسنگان و موعظه نجات را به اسیران گناه، نشان دهند. عیسی مسیح زندگی خود را در خدمت مردم صرف کرد و اعضای کلیسای او نیز میبایند از او سرمشق بگیرند. پس به طور خلاصه میتوانیم بیان کنیم که هدف کلیسا بشارت کلام، کمک ایمانداران در استوار ماندن در ایمان و رشد در آن، خدمت و محبت میباشد. روح و قلب کلیسا محبتی است که از مسیح دیده اند و وظیفه آنها رساندن این محبت الهی، برای جلال خداوند، به تمام انسانها میباشد (۱۳ قرننیا).

در عین حال کلیسای خداوند "کلیسائی یکتا، مقدس، همگانی و رسولی" است. همانطور که قبلاً نیز گفتیم کلیسا بدن مسیح است، یگانه بدن مسیح که به دور خوان مقدس یعنی عشا ربانی، گرد هم می آید (۱۷-۱۸ قرننیا). کلیسا در دو مفهوم وجود دارد، کلیسای جهانی و کلیسای محلی. کلیسای جهانی شامل همه ایمانداران در هر دوره‌ای از زمان، در هر مکانی، و از هر فرقه‌ای می‌باشد. کلیسای محلی آن است که فرد فرد ایمانداران در آن برای عبادت گرد می‌آیند. در این مفهوم، کلیسای جهانی "یکتا" است. همچنین همگانی نیز هست، یعنی شامل همه ایمانداران می‌باشد.

در عین حال لازم به گفتن است که کلیسا با وجود اینکه از ما اشخاص گناهکار تشکیل شده، اما "مقدس" است و تقدسش به ما بستگی ندارد بلکه به موسس و سرورش بستگی دارد. اعضای کلیسا باید، همانطور که سرورشان مقدس است سعی کنند آنها نیز مانند او باشند. به همین دلیل باید همیشه توبه کنند و با سرورشان "همراه" باشند (افسیان ۵، ۲۷).

در حالیکه تمام ایمانداران حقیقی در مسیح یک هستند، اما در میان مسیحیان فرقه‌های مختلفی وجود دارد. سه فرقه مسیحیت عبارتند از کاتولیک، ارتودکس و پرتستان. این فرقه‌ها دارای شعبات متعددی میباشند. همه این فرقه‌ها در اصول با هم توافق دارند. به فرموده پولس، یک خداوند، یک ایمان، و یک تعمید هست (افسیان ۳: ۴-۶). تفاوت بیشتر در روش اداره کلیسا و بعضی از اعتقادات فرعی می‌باشد. همگی سعی میکنند بر طبق خواست و ایمان مسیح در ایمان و محبت یک باشند. میگوئیم کلیسا کاتولیک یعنی همگانی است (این کلمه برای اولین بار در نامه آگناسیوس قدیس به مسیحیان از میراستفاده میشود). کلیسا "همگانی" است زیرا خداوند مان عیسی مسیح شاگردانش را فرستاد تا مژده نجات و حیات جاودان را به همه اعلام نمایند.

در ضمن کلیسا "رسولی" است زیرا مژده نجات را از رسولان دریافت کرده و رسولان "ستونهای ایمان" کلیسا میباشند (افسیان ۲، ۲۰: مکاشفه ۲۱، ۱۴: افسسیان ۴، ۱۱).